

Chúa Nhật IV Mùa Vọng (B)

Yêu Thương

Phụng vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: 2 Sm 7:1-5, 8b-12, 14a, 16

Bài trích Sách Samuel quyển thứ hai.

Khi ấy, vua Đavit ngự trong đền và khi Chúa cho ông được bằng yên tư bề, khỏi mọi quân thù chung quanh, thì vua nói với tiên tri Nathan rằng: Ông thấy không? Ta ở trong nhà làm bằng gỗ bá hương, còn hòm bia Chúa thì để ở trong lều bằng da ừ? Nathan trả lời với vua rằng: Điều gì vua nghĩ trong lòng, vua hãy đi thực hiện. Vì xảy ra đêm ấy có lời Chúa phán cùng Nathan rằng: Hãy nói với Đavit tôi tớ Ta rằng: Chúa phán thế này: Có phải ngươi xây cất cho Ta một ngôi nhà để ở chăng?

Ta đã đem ngươi ra khỏi đồi cỏ, lúc ngươi còn theo sau đoàn chiên, để ngươi trở nên thủ lãnh Israel dân Ta và Ta đã ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi. Ta sẽ tiêu diệt mọi quân thù trước mặt ngươi, và Ta sẽ làm cho danh ngươi nên cao trọng, như danh các bậc vĩ nhân trên mặt đất. Ta sẽ đặt chỉ một nơi cho Israel dân Ta, và Ta sẽ vun trồng nó tại đó. Nó sẽ ở đó và nó sẽ không còn bị khuấy rối nữa. Con cái sự dữ sẽ không còn đến đàn áp nó như xưa nữa, như ngày Ta thiết lập các vị thẩm phán trên Israel dân Ta; Ta sẽ cho ngươi được bằng yên khỏi mọi quân thù: Và Chúa phán trước cho ngươi biết là Chúa sẽ tạo lập cho ngươi một nhà. Nhà của ngươi và triều đại ngươi sẽ vững chắc đến muôn đời trước mặt Ta; ngôi báu ngươi sẽ vững bền mãi mãi.

ĐÁP CA: Tv 88:2-3, 4-5, 27 và 29

Đ. (2a) Lạy Chúa, con sẽ ca hát lòng từ bi Chúa đến muôn đời.

1- Con sẽ ca hát lòng từ bi Chúa đến muôn đời. Từ đời nọ đến đời kia, miệng con sẽ ca rao lòng thành tín của Chúa. Vì Chúa phán: Ta xây dựng lòng từ bi Ta trên trời cho đến muôn đời, và sự thành tín của ngươi cũng được thiết lập ở đó. Đ.

2- Ta sẽ giao ước với người Ta tuyển chọn, Ta đã thề với Đavít tôi tớ Ta rằng: Ta sẽ chuẩn bị cho người một dòng dõi tồn tại đến muôn đời, Ta sẽ xây dựng ngôi báu người từ đời nọ sang đời kia. **Đ.**

3- Đavít sẽ thừa với Ta: Chúa là Chúa con, là Thiên Chúa con, là núi đá cứu thoát con. Ta sẽ luôn luôn yêu thương nó, và giữ mãi lời giao ước của Ta với nó. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Rm 16:25-27

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh chị em thân mến, kính chúc Đấng có quyền năng làm cho anh chị em được vững vàng theo Phúc Âm tôi loan truyền, và lời giảng dạy của Chúa Giêsu Kitô, theo mặc khải mầu nhiệm được giữ kín từ đời đời, nhưng nay được tỏ bày, và nhờ các tiên tri ghi chép theo lệnh của Thiên Chúa hằng hữu, được thông trí cho các Dân Ngoại, để dẫn đưa họ về vâng phục đức tin. Kính chúc Thiên Chúa đáng khôn ngoan độc nhất, nhờ Chúa Giêsu Kitô, kính chúc Người vinh quang muôn đời. Amen.

ALLELUIA: Lc 1:38

Alleluia, alleluia. *Này tôi là tôi tớ Chúa tôi xin vâng như lời thiên thần truyền.* **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Lc 1:26-38

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, thiên thần Gabriel được Chúa sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nagiarét, đến với một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giuse, thuộc chi họ Đavít, trinh nữ ấy tên là Maria. Thiên thần vào nhà trinh nữ và chào rằng: “Kính chào trinh nữ đầy ơn phước, Thiên Chúa ở cùng trinh nữ.” Nghe lời đó, trinh nữ bối rối và tự hỏi lời chào đó có ý nghĩa gì. Thiên thần liền thưa: “Maria đừng sợ, vì đã được nghĩa với Chúa. Nay trinh nữ sẽ thụ thai, hạ sinh một con trai và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là con Đấng Tối Cao. Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu Đavít tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacôb và triều đại Người sẽ vô tận.” Nhưng Maria thưa với thiên thần: “Việc đó xảy đến thế nào được, vì tôi không biết đến người nam?” Thiên thần thưa: “Chúa Thánh Thần sẽ đến với trinh nữ và uy quyền Đấng Tối Cao sẽ bao trùm trinh nữ. Vì thế Đấng trinh nữ sinh ra là Đấng Thánh và được gọi là Con Thiên Chúa. Và này, Isave chị họ trinh nữ cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già và nay đã mang thai được sáu tháng, người mà thiên hạ gọi là son sẻ; vì không có việc gì mà Thiên Chúa không làm được.” Maria liền thưa: “Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời thiên thần truyền.” Và thiên thần cáo biệt bà.

Chia sẻ Lời Chúa

Mầu Nhiệm Ngôi Lời Nhập Thể là mầu nhiệm Tình Yêu. Tình yêu giao kết giữa Thiên Chúa và loài người. Khi thời gian đã mãn, thiên thần của Chúa được sai đến báo tin mừng về Đấng Cứu Thế. Thiên thần thân hành đến nhà Maria và chào rằng: Kính chào trinh nữ đầy ơn phúc, Thiên Chúa ở cùng trinh nữ. Trinh nữ có phúc hơn mọi người nữ.

Hạnh phúc và cao quý thay người phụ nữ được Thiên Chúa ghé mắt đoái nhìn. Thoạt đầu, Maria rất sửng sốt khi nghe lời thiên thần chào bái và truyền tin. Maria vừa ngỡ ngàng vừa bối rối nhưng rất mau mắn thưa lời xin vâng. Lời xin vâng của Maria là một ân huệ cho loài người. Lời xin vâng khởi đầu một khúc quanh lịch sử của ơn cứu độ.

Những lời loan báo cả ngàn năm về trước nay đã thành hiện thực. Một dân tộc được tuyển chọn, nay đã mở lòng đón nhận Đấng Cứu Thế. Chương trình cứu độ đã thực sự khởi đầu nơi cung lòng Đức trinh nữ Maria. Trinh Nữ Maria đã cưu mang Con Thiên Chúa, Đấng là trung gian cả vạn vật. Ôn nghĩa của Thiên Chúa ở cùng Maria. Maria thật diễm phúc đã thốt lên rằng: ‘Này tôi là tôi tớ Chúa’. Được chọn làm mẹ của Con Thiên Chúa nhưng mẹ luôn nhận thân phận là tôi tớ. Maria đã sống những ngày tràn đầy ơn sung. Maria không quản ngại đường xa xôi vất vả và không ngại sự nghi kỵ của người thân. Maria đã sớm mang Chúa đến cho mọi người trên đường đi thăm viếng và phục vụ. Maria lên đường trong niềm vui hoan lạc. Vì Maria có Chúa ở cùng. Từ lời Xin Vâng cao cả ấy, niềm vui và thánh giá của ơn cứu độ đã từng bước đi vào cuộc đời của Maria. Đức Maria đã khiêm nhường chấp nhận thánh ý của Chúa. Mẹ sống niềm vui ơn cứu độ trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời. Maria đã trở nên nguồn ủi an và cậy trông cho những ai cần niềm hy vọng. Trong khi mong chờ Chúa đến, mỗi người hãy phó thác cuộc đời trong sự quan phòng của Chúa. Có Chúa chúng ta sẽ tìm thấy nguồn an vui và sự bình an trong cuộc đời.

Lm. Joseph Trần Việt Hùng <jtran1957@yahoo.com>

Đức Trinh Nữ Maria

Nhân vật cuối cùng mà phụng vụ muốn trình bày với chúng ta trong mùa vọng đó là **Đức Trinh Nữ Maria**.

Thực vậy, điểm nổi bật của Mẹ Maria không phải là việc Mẹ được lôi kéo vào những sự kiện lạ lùng, nhưng chính là thái độ của Mẹ trước công trình cứu độ của Thiên Chúa đang diễn ra một cách khác thường. Không giống với một Giacaria ngờ vực, Mẹ Maria đã trả lời: Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời sứ thần truyền. Một lời xin vâng có tính cách phó thác, dẫn thân vào một công trình đầy những điều mới lạ, vượt trên mọi dự đoán. Một lời xin vâng đầy tin tưởng bởi vì Mẹ Maria đã đón nhận Con Thiên Chúa làm người trong lòng tin trước khi đón nhận Ngài nơi thân xác của mình.

Sau này khi người ta báo cho Chúa Giêsu biết có mẹ Ngài đang chờ Ngài ở ngoài, thì Ngài đã khẳng định: Những người nghe và thực hiện lời Ngài chính là mẹ và anh em của Ngài. Không phải Chúa Giêsu muốn phủ nhận địa vị người mẹ của Đức Maria mà trái lại, Ngài muốn khẳng định rằng Đức Maria đã là một người mẹ trọn vẹn của Ngài. Mỗi quan hệ giữa Đức Mẹ và Ngài không chỉ là quan hệ máu mủ ruột thịt mà còn là quan hệ tinh thần.

Với chúng ta cũng thế. Dọn đường Chúa, tiếp đón Chúa có nghĩa là lắng nghe và thực hiện lời của Chúa. Đó là con đường chắc chắn nhất để đi vào mối quan hệ mật thiết với Ngài. Lời của Ngài thực sự đã đưa chúng ta đi vào một con đường mới, một cuộc sống mới. Lời của Ngài đã lôi kéo chúng ta ra khỏi đền thờ, ra khỏi thành thánh để đến với những con người đang phải vật lộn giữa cuộc sống. Lời của Ngài dẫn chúng ta đến với những người nghèo khổ lao động, nhưng kẻ đau ốm, bệnh tật. Không phải chỉ để nói lên sự an ủi mà còn là để đem lại cơm áo và sự chạy chữa. Việc tiếp nhận Chúa không phải chỉ diễn ra trong mùa vọng và mùa giáng sinh, mà còn phải diễn ra trong toàn bộ cuộc sống chúng ta. Và như thế, chuẩn bị tiếp đón Chúa chính là học hỏi lời Chúa và thực thi lời Ngài trong cuộc sống của chúng ta vậy.

Mừng Vui Lên

(Trích trong 'Manna')

Suy Niệm

Khi suy niệm mầu nhiệm Nhập Thể, chúng ta thường nghĩ tới biến cố Chúa sinh ra ở Bêlem. Thật ra mầu nhiệm này đã bắt đầu từ sau tiếng Xin Vâng của Đức Maria ở Nagiarét.

Sau tiếng Xin Vâng ấy, Ngôi Lời đã thành một thai nhi, lớn lên trong lòng mẹ như hàng tỉ con người khác, cần chín tháng mới có thể cất tiếng khóc chào đời.

Ngôi Lời không lồm liệt từ trời bước xuống. Ngài muốn là người trăm phần trăm, nên Ngài cần một người mẹ. Ngài đi ra từ lòng mẹ: mong manh, yếu đuối. Ngôi Lời đã thành một người như chúng ta, chia sẻ trọn vẹn phận người như chúng ta, trừ phạm tội. Ngôi Lời đã là người, và mãi mãi là người. Ngài đã đi hết hành trình cuộc sống với tất cả nỗi buồn vui, âu lo và trăn trở. Chẳng ai hiểu chúng ta bằng Ngài. Ngài chẳng xa lạ với những gánh nặng của cuộc sống. Hôm nay Ngôi Lời vẫn là người, ngự bên Chúa Cha. Có một người được tôn vinh ở giữa lòng Thiên Chúa.

Mầu nhiệm Nhập Thể đâu phải chỉ ở Bêlem, vì Ngôi Lời mãi mãi là người, người Anh trưởng, dẫn đưa chúng ta vào cung lòng Thiên Chúa.

Con Thiên Chúa làm người dạy ta yêu trái đất. Trái đất chỉ là một trong số hàng tỉ vì sao, nhưng nó vẫn có thể đứng ưu việt vì là nơi Con Thiên Chúa đã đặt chân, đã sống. Bầu trời, rừng xanh, mạch nước, biển khơi... tất cả phải được gìn giữ cho thanh khiết. Trái đất là nhà của con người, nhưng cũng là ngôi nhà của Con Thiên Chúa.

Con Thiên Chúa làm người dạy ta yêu cuộc đời, yêu mảnh đời nhỏ bé của mình. Có lắm người dễ dàng tìm đến cái chết vì thấy bế tắc, tuyệt vọng, vì thấy đời vô nghĩa.

Mảnh đời của Đức Giêsu không phải chỉ màu hồng: long đong với phận nghèo, ê chề vì thất bại, bị tước đoạt đến tột cùng trên thập giá. Nhưng Ngài đã sống mảnh đời ấy cho đến cùng, vững tin đến cùng vào tình Cha, ngay giữa vực sâu và tăm tối.

Con Thiên Chúa làm người dạy ta yêu mọi người. Từ khi Con Thiên Chúa mang khuôn mặt của con người thì mọi người đều mang khuôn mặt của Thiên Chúa. Tất cả nhân loại đều là anh em dù khác nhau về màu da, tôn giáo, ngôn ngữ, quan điểm... Xúc phạm con người là xúc phạm đến chính Thiên Chúa.

Noel đem lại cho ta sự bình an sâu thẳm. Bình an cho trái đất đang bị tàn phá. Bình an cho những người đang sống trong ngõ cụt. Bình an cho chúng ta, cho mọi người. Bình an của Giêsu.

Cầu Nguyện

Lạy Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, Chúa đã làm người như chúng con, nên Chúa hiểu gánh nặng của phận người. Cuộc đời đầy cạm bẫy mời mọc mà con người lại yếu đuối mong manh.

Hạnh phúc thường được trộn bằng nước mắt, và giữa ánh sáng, cũng có những bóng mờ đe dọa.

Lạy Chúa Giêsu, nếu có lúc con mệt mỏi và xao xuyến, xin nhắc con nhớ rằng trong Vườn Dầu Chúa đã buồn muốn chết được. Nếu có lúc con thấy bóng tối bủa vây, xin nhắc con nhớ rằng trên thập giá Chúa đã thoát lên: Sao Cha bỏ con?

Xin nâng đỡ con, để con đừng bỏ cuộc. Xin đồng hành với con, để con không cô đơn. Xin cho con yêu đời luôn dù đời chẳng luôn đáng yêu. Xin cho con can đảm đối diện với những thách đố vì biết rằng cuối cùng chiến thắng thuộc về người có niềm hy vọng lớn hơn. Amen.

Khiêm nhường đón nhận

Độc Tam Quốc Chí, ai cũng mến mộ Trương Lương, một trong những vị tướng tài ba của Lưu Bang. Thuở nhỏ, Trương Lương đi dạo chơi ngoài bờ sông. Thấy một ông lão ăn mặc rách rưới nằm ngủ trên cầu. Ông lão ngủ say làm rơi một chiếc dép xuống sông. Thấy Trương Lương, ông sai bảo: Thằng bé, nhặt chiếc dép cho ta. Trương Lương vui vẻ xuống sông nhặt chiếc dép kính cẩn đưa lại cho cụ già. Cụ cảm lấy. không một lời cảm ơn. Loay hoay xỏ mãi không vào, cụ đánh rơi chiếc dép một lần nữa. Cụ lại quát bảo Trương Lương: Thằng bé, xuống nhặt dép cho ta. Trương Lương vẫn vui vẻ giúp cụ. Lần thứ ba cũng thế. Thấy vậy, ông lão khen: Thằng bé này dạy được đây. Thì ra cụ là một cao nhân lỗi lạc. Và cụ nhận Trương Lương làm học trò, truyền dạy binh pháp cho ông. Nhờ thế, Trương Lương trở nên một danh tướng văn võ song toàn, đã giúp cho Lưu Bang dựng nên nghiệp đế vương.

Trương Lương gặp được thầy giỏi một phần nhờ cơ may. Nhưng phần lớn là nhờ sự khiêm nhường phục vụ của ông. Đọc truyện Trương Lương, tôi lại nhớ đến Đức Mẹ. Thời Đức Mẹ, ai cũng mong chờ Đấng Cứu Thế, nhưng chỉ mình Đức Mẹ được diễm phúc đón nhận. Chúa chọn Đức Mẹ, đó là do ơn lành nhưng không của Chúa, nhưng cũng vì Đức Mẹ có tâm hồn khiêm nhường đón nhận.

Đức Mẹ khiêm nhường trong đời sống bình dị. Sinh ra và lớn lên trong một gia đình nghèo. Sống trong một thôn xóm nghèo hèn vô danh. Ngày ngày chu toàn những công việc tầm thường như nấu nướng, may vá, dọn dẹp nhà cửa.

Đức Mẹ khiêm nhường trong thái độ ứng xử. Trước mặt thiên sứ Gabriel, Đức Mẹ xưng mình là nữ tỳ của Thiên Chúa, dù thiên sứ đã loan báo Mẹ sẽ là Mẹ Thiên Chúa. Sau đó, Đức Mẹ đến thăm bà chị họ Elidabet. Vừa nghe Đức Mẹ chào, bà Elidabet đã ngợi khen Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa. Đáp lại, Đức Mẹ chỉ nhận mình là phận hèn bé nhỏ. Nếu có được ơn gì là do Thiên Chúa thương ban.

Vì khiêm nhường nên Đức Mẹ hoàn toàn vâng phục thánh ý Thiên Chúa. Đức Mẹ đã có chương trình riêng. Chương trình đó là sống độc thân trinh khiết. Đó là một chương trình tốt đẹp. Nhưng khi Thiên Chúa ngỏ ý

muốn Đức Mẹ theo chương trình của Chúa, Đức Mẹ đã mau mắn từ bỏ chương trình riêng tư để đi vào chương trình của Thiên Chúa. Đức Mẹ nhận biết rằng, chương trình của Chúa là vô cùng tốt đẹp, còn chương trình riêng chỉ là bất toàn. Thánh ý Thiên chúa là tuyệt đối, còn ý riêng chỉ là khiếm khuyết.

Vì khiêm nhường nên Đức Mẹ phó thác trọn vẹn vận mạng trong tay Chúa. Khi thưa Xin vâng, Đức Mẹ đã mạnh dạn vượt qua những toan tính dè dặt của người đời để nép mình vào bàn tay quan phòng của Thiên chúa. Nếu ta hiểu luật lệ khắc nghiệt của người Do thái đối với phụ nữ không chồng mà có con, ta sẽ thấy Đức Mẹ liều lĩnh biết bao, và sự phó thác của Mẹ vào Thiên chúa mãnh liệt đến thế nào.

Vì đã thưa Xin vâng, nên Đức Mẹ chấp nhận tất cả, dù chưa hiểu hết Thánh ý Thiên Chúa. Tại sao Con Thiên Chúa phải sinh ra trong cảnh thiếu thốn nghèo nàn? Tại sao Vua trời đất lại phải chạy trốn như một kẻ yếu hèn? Tại sao Đấng Cứu thế làm nhiều phép lạ đến thế để cứu nhân độ thế lại bị người ta chống đối, hành hạ, giết chết nhục nhã như một tội nhân? Hoàn toàn không hiểu, nhưng Đức Mẹ vẫn khiêm nhường chấp nhận và tin tưởng phó thác. Vì thế Đức Mẹ vẫn kiên trì theo Chúa Giê su trên khắp mọi nẻo đường, cho đến dưới chân thánh giá.

Thái độ khiêm tốn chấp nhận của Đức Mẹ đã được Thiên Chúa yêu thương. Nước chảy xuống chỗ trũng. Ân huệ Thiên chúa đổ xuống tâm hồn khiêm nhường. Càng khiêm nhường càng nhận được nhiều ân phúc. Đức Mẹ có một tâm hồn khiêm nhường thăm sâu, nên Đức Mẹ đã nhận được đầy tràn ân phúc của Thiên chúa, nhận được chính Ngôi Hai Thiên Chúa, là nguồn mạch mọi ân phúc.

Mùa Vọng là mùa chờ đón Chúa đến. Ta mong được đón rước Chúa vào tâm hồn. Ta mong được ân huệ dư đầy của Thiên Chúa. Ta hãy noi gương Đức Mẹ, biết khiêm nhường nhận mình tội lỗi yếu hèn, biết khiêm nhường từ bỏ ý riêng để thi hành ý Chúa, biết khiêm nhường vâng theo ý Chúa trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời, biết khiêm nhường phó thác vận mệnh trong tay Chúa dù không hiểu hết những ý định mầu nhiệm của Người. Chỉ khi khiêm nhường tan biến thành hư không, ta mới được Chúa thương đổ đầy tràn ân phúc vào tâm hồn.

Lạy Đức Mẹ Maria, xin dạy con biết sống khiêm nhường để con đi vào chương trình của Thiên chúa.

ĐTGM. Ngô quang Kiệt

